

उद्धृत्तनयनैस्तेस्तु गतसत्त्वैः सुविबलैः । व्यभ्राजत मही राजन् पुण्डरीकैरिवावृता ।
 बाहुभिश्चन्द्रनादिर्धैः सकेयूरैर्महाधनैः । पतितैर्भाति वसुधा यथा शक्रध्वजैस्तथा ।
 ऊरुभिश्च नरेन्द्राणां विनिवृत्तैर्महाहवैः । हस्तिहस्तोपमैरन्यैः संवृतं तद्रणज्वनं ।
 कवन्धशतसङ्कीर्णं क्वचचामरसङ्कुलं । सेनावनन्तच्छुभे वनं पुष्पाचितं यथा ।
 तत्र योधा महाराज विचरन्तो ह्यभीतवन् । दृश्यन्ते रुधिराक्ताङ्गाः पुष्पिता इव किंशुकाः ।
 मातङ्गाश्चाप्यदृश्यन्त शरतोमरपीडिताः । पतन्तस्तत्र तत्रैव च्छिन्नाभसदृशा रणे ।
 गजानीकं महाराज बध्यमानं महात्मभिः । व्यदीर्यन्त दिशः सर्वा वातनुन्ना घना इव ।
 ते गजा मेघसङ्काशाः पेतुरव्यां समन्ततः । वज्ररुणा इव विभो पर्वता युगसङ्गये ।
 हयानां सादिभिः सार्द्धं पतितानां महीतले । राशयः स्म प्रदृश्यन्त गिरिमात्रास्ततस्ततः ।
 संजज्ञे रणभूमौ तु परलोकावहा नदी । शोणितोदा रथावन्ता ध्वजवृक्षास्थिशर्करा ।
 भुजनक्राधनुःस्रोता हस्तिशैला हयोपला । मेदोमज्जाकर्दमिनी क्वचहंसा गदोडुपा ।
 कवचोष्णीषसम्पन्ना पताकारचिरद्रुमा । चक्रचक्रावलीजुष्टा त्रिवेणुदण्डकावृता ।
 शूराणां हर्षजननी भीरूणां भयवर्द्धनी । प्रावर्त्तत नदी रौद्रा कुरुसृञ्चयसङ्कुला ।
 तां नदीं पितृलोकाय वहन्तीमतिभैरवां । तेर्वाहननौभिस्ते शूराः परिघवाहवः ।
 वर्त्तमाने तथा युद्धे निर्मथ्यादे विश्राम्यते । चतुरङ्गचये घेरे पूर्वं देवासुरोपमे ।
 व्यक्रोशन् बान्धवांश्चान्ये तत्र तत्र परन्तप । क्रोशद्भिर्बान्धवैश्चान्ये भयार्त्तानि ववर्त्तिरे ।
 निर्मथ्यादे तथा युद्धे वर्त्तमाने भयानके । अर्जुनो भीमसेनश्च मोहयाञ्चक्रतुः परान् ।
 सा बध्यमाना महती सेना तव जनाधिप । अमुह्यन्तत्र तत्रैव योषिन्मदवशादिव ।
 मोहयित्वा च तां सेनां भीमसेनधनञ्जयौ । दम्भतुर्व्वारिजौ तत्र सिंहनादांश्च नेदतुः ।
 श्रुत्वैव तु महानादं धृष्टद्युम्नशिखण्डिनौ । धर्मराजं पुरस्कृत्य मद्रराजमभिद्रुतौ ।
 तत्राश्चर्यमपश्याम धाररूपं विश्राम्यते । शल्येन सङ्गताः शूरा यदयुध्यन्त भागशः ।
 माद्रीपुत्रौ तु रभसौ कृतास्तौ युद्धदुर्मदौ । अभ्ययातां त्वरायुक्तौ जिगीषन्तौ बलन्तव ।
 ततो न्यवर्त्तत बलं तावकं भरतर्षभ । शरैः प्रणुन्नं बद्धधा पाण्डवैर्जितकाशिभिः ।
 बध्यमाना चमूः सा तु पुत्राणां प्रेक्षतान्तव । भेजे दिशो महाराज प्रणुन्ना शरवृष्टिभिः ।
 हाहाकारो महान् जज्ञे योधानां तव भारत । तिष्ठतिष्ठेति चायासीत् पाण्डवानां महात्मनां ।
 क्षत्रियाणां तदाऽन्योन्यं संयुगे जयमिच्छतां । प्राद्रवन्नेव भग्नास्ते पाण्डवैस्तव सैनिकाः ।
 त्यक्त्वा युद्धे प्रियान् पुत्रान् भ्रातृनय पितामहान् । मातुलान् भागिनेयांश्च तथा सम्बन्धिवान् ।
 हयान् द्विपांस्त्वरयन्तो योधा जग्मुः समन्ततः । आत्मत्राणकृतोत्साहास्तावका भरतर्षभ ।
 इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि सङ्कुलयुद्धे नवमोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ तत्प्रभञ्जं बलं दृष्ट्वा मद्रराजः प्रतापवान् । उवाच सारथिं तूर्णं चादयाश्चान्मनोजवान् ।

४२१

४४०

४४५

४४०

४५५

४६०